ORIGENES. MARCUS FRATER
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 135v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26142
Copyright: Admont, Benediktinerstift

fortasse ⁊ in celestib̄ regionib̄ erĩt locq̄
differentie ñ minime. Vnde ⁊ qb̄ ⁊ quoq̄
appellationib̄ uocabulis q̄ distincte
& nomina ñ solũ plagarũ celi. s. etiã
omniũ stellarũ ut ait ꝓpha. omib̄ eis
nomina uocat. De nominib̄ pluriũa
q̄d̄ in libellis q̄ appellantur enoch. secta
ĕtinent & archana. Sed q̄ libelli ipsi
ñ uidentur apd̄ hebreos in auctoritate
haberi. intim nĕ ea q̄ibi nominantur
ad exemplũ uocare differam. s. ex
his q̄ habemus in manib̄ de q̄b̄ dubitare
ñ potest. rerũ p̄ sequĩ indaginẽ. De
scriptũ q̄ ubis di in lege diuina tra
uidea. ⁊ hec referri debere dicit ad
imaginẽ celestiũ. In celis autẽ euidenter
ĕt hierlim ciuitas pnunciatur
ab apl̄o & mons syon. Consequens q̄ ĕ
ut sicut s̄ etiã alie ciuitates cĕca hie
rusalem trenã sitq̄ & uici. et diuise
q̄q̄ regiones. ita ⁊ hierlim illa ce
lestis secdm imaginẽ trenq̄ habeat
cĕca se & alias ciuitates ac uicos. di
uisasq̄ regiones in q̄b̄ ꝓpls di ⁊ uerus
israel primum uerũ cui ille ihc nauĕ
ferebat imaginẽ collocandus ĕ.
q̄ndoq̄ & hereditate sortis distri
butione captus sit. Sic q̄ nĕ dnis
dicĕ in distributione trĕ. ubi grã
tinmos tribus illi ĕĕ istos ⁊ alti alios.
ne forte quõ diuisa erit merita eorũ
q̄ hereditate obsecuturi s̄ regni celorũ.
idcco etiã in his tribub̄ obseruant
durum iubet ista distinctio meritorũ.
ut sciam̄ has ĕĕ meritorũ differentias
obseruandas in uno q̄q̄ ⁊ uerbi grã q̄
ita negligent uixerit ut p̄ fide q̄d̄
sua mereat̄ haberi int filios israel. pne
glegentia u utq̄ gestorũq̄ desidiam
tribu ruben. aut gad. ⁊ dimidia tribu
manasse debeat reputari. ⁊ in int̄ ior
danen. s. exĕt eũ sortẽ hereditatis ex
cipe. Ali u q̄ se emdatione utq̄ & ꝓusa
tione ꝓpositi tale reddidĕrit. ut secdm
q̄s solus ds nouit racionesq̄ aut in tribu
iuda. aut etiã in tribu beny amin. qua
ipsa hierlim. et tẽplũ di atq̄ altare
cĕlestis debeat reputari. atq̄ ali in alia.
⁊ hoc in hec q̄ nĕ in libro numerorũq̄ scripta
referunt̄ adumbratio q̄d̄ a sit sortis
futurĕ in celis eorũ diuitarat q̄ primum dnm
ac saluatorẽ nrm̄ hereditatẽ ut diuum̄
capient regni celorũq̄. Ibi credo diligent̄
obseruabunt̄ etiã ista q̄ hic adumbrant̄
priuilegia sacdotũ. qb̄ uicina q̄q̄ urbib̄
loca ⁊ ipsis menib̄ iuncta segregari man